

POLÍCIA

NOVINY ODBOROVÉHO ZVÄZU POLÍCIE V SR

ROČNÍK XXIX

ČÍSLO 9

SEPTEMBER 2019

V čísle:

- Rekreačný príspevok s.2
- Na slovičko s predsedom I. Rohárom s.4
- Pamätník padlým policajtom s.5
- Zo svetových hier v Číne s.6
- Celoslovenský deň polície s.7
- Prípád zabitého Filipínca s.8

Vysoká návštevnosť osláv 75. výročia SNP potvrdila: našinci sú na Povstanie stále veľmi hrdí

Prezidentka SR Z. Čaputová: „V Slovenskom národnom povstaní išlo o všetko, čo je nám drahé a vzácné“

Na oslavy 75. výročia začiatku Slovenského národného povstania prišli tisícky ľudí všetkých vekových kategórií, vysoká účasť potvrdila, že v srdciach Slovákov je výročie spojené s 29. augustom 1944 stále živé a vyhlásenie Povstania považujú Slováci za najdôležitejšiu udalosť svojich novodobých dejín - spolu s vyhlásením Československej republiky v roku 1918.

Fakt, že sa Slováci v roku 1944 pridali k silám bojujúcim proti fašizmu, malo mimoriadny význam aj pre sebavedomie Slovákov a pre slovanské povedomie. Každý už vtedy vedel, že ak by Hitler II. svetovú vojnu vyhral, Slovania ako „podľudia“ budú kynožení a presídlení na Sibír. Bol to boj o prežitie nášho národa...

Dopoludňajšiemu programu osláv dominovala pôsobivá vojenská prehliadka najmodernejších zbraní i dobovej techniky a jednotiek, nechýbali príhovory najvyšších štátnych predstaviteľov spolu s organizátormi a part-

nermi podujatia. Okrem iných vystúpili prezidentka Zuzana Čaputová, predseda parlamentu Andrej Danko aj premiér Peter Pellegrini. Verejnosť ocenila, že slávnosti sa vedno zúčastnili všetci traja najvyšší predstavitelia SR.

Prezidentka Zuzana Čaputová vo svojom hodnotnom, vyváženom príhovore o. i. zdôraznila: „V Slovenskom národnom povstaní išlo o všetko, čo je nám drahé a vzácné. O právo na život, právo na slobodu, právo na národnú a štátnu existenciu. Tým, že sme ako národ a spoločnosť povstali, bolo naše povstalecké

vojsko vyhlásené za súčasť spojeneckých armád. Toto uznanie sme si nevydobyli rečami, ale účasťou našich vojakov v armádach protihitlerovských spojen-

cov, a predovšetkým SNP. Bez neho by sme neboli tým, čím sme – štátom so zakladateľskou protifašistickou a demokratickou tradíciou. Vďaka Povstaniu ju máme

zapísanú v našom národnom i štátnom rodnom liste,“ povedala. „Veľmi si želim, aby sme aj my, tak ako oni, našli v sebe dostatok

(Pokračovanie na strane 2)

Oslavy 75. výročia SNP boli výnimočnou udalosťou roka

K blížiacemu sa jubileu OZP v SR sme oslovili Ladislava Gračika, bývalého podpredsedu OZP

„Som veľmi znepokojený tým, čo denne počúvam...“

Redakcia pokračuje v sérii rozhovorov k 30. výročiu vzniku OZP v SR. Pre septembrové vydanie POLÍCIE sme s prosbou o rozhovor oslovili Ladislava Gračika, ktorý vstúpil do Policajného zboru v roku 1978, väčšinu profesionálneho života sa venoval výchove a vzdelávaniu policajtov, v rokoch 2007 - 2015 zastával funkciu podpredsedu OZP v SR.

● Ste síce už štyri roky na výsluhovom dôchodku, ale viem, že vôbec nezaháľate ani po odchode z centrálneho OZP. O vašich „dôchodcovských“ aktivitách si povieme neskôr, ale začneme od piky. Vaša cesta k polícii...

V roku 1978 som ako frekvenciant pôsobil na tzv. pohotovákú. Pre mladších vysvetlím, že to bol útvar, ktorý plnil viacero úloh, v prvom rade však bol základnou školou pre policajtov. Po dvanástich mesiacoch štúdia som bol vyhodnotený ako jeden z najlepších

študentov a keďže už v tých časoch existovali pravidlá kariérneho rastu, o ktorých sa teraz bavíme ako o nejakej novote, dostal som na výber ponuku robiť na „pohotovákú“ veliteľa čaty, alebo robiť doprovod v lietadlách. Starší vedia, že za socializmu slúžil v každom lietadle Československých aerolinií aj na vnútroštátnych linkách policajť v civile. Ja som si vybral službu na pohotovostnom útvere, so sídlom v Rači. V roku 1982 sa útvar presťahoval do moderného areálu v Pezinku, odkiaľ som bol v roku 1983 vyslaný na vysokoškolské

štúdium do Holešova na fakultu ochrany štátnych hraníc. Fakulta sa po 2,5 roku presťahovala do Bratislavy a ja som sa po absolvovaní štúdia zasa vrátil do Pezinka. Vtedy sa utvárala katedra služobnej a telesnej prípravy, tam som začal učiť, takže na hranice som sa vlastne nedostal. Postupom času som sa v škole stal ročníkovým vedúcim z „pohotovákú“ sa zriadila SOŠ PZ a v roku 1994 som dostal ponuku nastúpiť na Akadémiu PZ do funkcie asistenta na katedre služobnej prípravy. Neskôr som bol vedúci služobnej činnosti na APZ. Keď to veľmi

skrátim, na Akadémii PZ som pôsobil do roku 2007, spomínam na tie roky veľmi rád, veľa som sa tam naučil o práci s ľuďmi po profesionálnej i odborovej stránke. Potom som ako predseda základnej organizácie dostal ponuku obsadiť post podpredsedu OZP. Dlho som zvažoval, práca na akadémii ma bavila, ale ponuku z centrálneho OZP som si veľmi vážil a priťahovala ma táto forma práce. Na centrále OZP som potom pôsobil osem rokov. Keďže som ročník narodenia 1954, v roku 2015 som ukončil svoje pôsobenie

(Pokračovanie na strane 3)

Na aktuálne témy hovoríme s predsedom Odborového zväzu polície v SR

Viktor Kiss: „Vláda urobila krok, ktorý nás rozdeľuje...“

● Pán predseda, asi nemôžeme začať iným problémom, než je aktivita ministerstva obrany, ktoré pripravilo návrh zákona, umožňujúci zvýšiť plat všetkým vojakom o 300 eur. Napriek verejnému ubezpečeniu premiéra Pellegriniho, že ak sa budú zvyšovať platy, tak príslušníkom všetkých uniformovaných zborov, vláda SR 21. augusta návrh ministerstva ob-

rany schválila a materiál je na ceste do parlamentu, hoci ministerka vnútra SR Denisa Saková bola proti. Čo na to odbory?

Považujeme to zo strany vlády za veľmi nesystémový krok, s ktorým ostatné zložky nemôžu súhlasiť. Chápem, že obrana chce vyriešiť svoj problém, tiež majú podstaty, nemáme nič proti tomu, ak sa usilujú o nápravu, ale

spôsob, akým to vláda napriek premiérovmu prísľubu urobila, naozaj môže spustiť masívny odchod najmä mladých policajtov do radov armády a v takom prípade by sme už museli hovoriť o ohrození vnútornej bezpečnosti štátu.

● **Problém je, že štátna správa vo všeobecnosti zaostáva vo vývoji platov oproti súkromnému sektoru...**

Služba v policajnom zbore je

veľmi náročná, je to profesia, ktorú musí človek chcieť robiť a vníma sa ako celoživotné povolanie. Dnešní mladí ľudia však nerozmýšľajú nad výsluhovým dôchodkom, chcú mať peniaze pre svoje rodiny teraz a tristo eur je dostatočne veľká suma na to, aby bez váhania zodvihli kotvy. My na to upozorňujeme od začiatku roka, absolvovali sme viacero rokovaní aj s pani minis-

terkou Sakovou, k návrhu zákona sme dali zásadné pripomienky, dvakrát sme sa cez KOZ zúčastnili rozporového konania na ministerstve obrany, osobne som sa zúčastnil rokovania spolu s prezidentom KOZ a s účasťou niekoľkých ministrov, obrátili sme sa aj na médiá. Napokon sa tento návrh zákona z dielne ministerstva obrany nedostal do programu

(Pokračovanie na strane 2)

Prezidentka SR Z. Čaputová: „V Slovenskom národnom povstaní išlo o všetko, čo je nám drahé a vzácné“

(Pokračovanie zo strany 1)
sily, odvahy i odhodlania na obranu hodnôt demokratického právneho štátu, slobody, spravodlivosti a ľudskej dôstojnosti. V podmienkach, v ktorých tu a teraz žijeme,” doplnila. „Bojovali sme v skutočnej vojne a bojovali sme v nej odvážne a obetavo. Keď sa naši historici zamýšľali nad tým, čím bolo naše SNP také výnimočné, dospeli k záveru, že bolo také nielen svojou veľkosťou, ale aj pluralitou. Zapojili sa doň konzervatívni čechoslováci i slovenskí nacionalisti, stúpenci parlamentnej demokracie, sovietskej moci, obdivovatelia Západu aj Východu,

katolíci, evanjelici, Rómovia aj Židia. V rozhodujúcej historickej chvíli sa všetci dokázali povzniesť nad to, čo ich rozdeľovalo, dokázali sa dohodnúť, aby sa mohli podieľať na odstránení hlavnej hrozby vtedajšej doby – nacizmu a jeho ríše zla,” doplnila. „Tento odkaz Povstania, popri jeho protifašistickom a prodemokratickom charaktere, považujem za najdôležitejší. Pretože, tak ako každá doba, aj tá dnešná, má svoje vážne hrozby. V porovnaní s povstaleckou generáciou máme to šťastie, že dnes sa nemusíme so zbraňou v ruke brániť proti nacistickej mašinérii usilujúcej o sveto-

vládu. Ale klamali by sme samých seba, keby sme nevideli, že hrozby sú tu stále prítomné a že aj teraz, po sedemdesiatich piatich rokoch, naliehavo potrebujeme, aby pluralita nebola prekážkou spolupráce. Nemusíme sa vo všetkom zhodovať, aby sme mohli spolu žiť a aby sme sa mohli spolupodieľať na budovaní štátu, ktorý bude slúžiť všetkým svojim občanom,” uzavrela.

Predseda NR SR Andrej Danko vo svojom príhovore o. i. upozornil na riziká dnešnej doby, keď medzi nami - dokonca aj v politike - stále mŕtva vodu fašistických pohrobov, ale aj ich nasledovníci,

liberálni extrémisti. Varoval pred silou internetu, kde je manipulácia s verejnou mienkou silnejšia ako kedykoľvek predtým.

Na mladých sa vo svojom príhovore obrátil aj **predseda vlády Peter Pellegrini**: „Na sociálnych sieťach sa dnes otvorene šíria príspevky podnecujúce k násiliu, ktoré klamlivou propagandou vnášajú do spoločnosti chaos. Prekrúcajú historické súvislosti a tvária sa, akoby boli viac záležitosťou názorov ako faktov. Extrémisti pritom prejavujú čoraz väčšiu sofistikovanosť, zjemňujú svoju rétoriku, maskujú ju do tradičných či ľudových hodnôt a pri svo-

jich politických ambíciách sa snažia vplývať najmä na mladých ľudí. Vedme preto, prosím, mladých doma, v rodinách a školách k tomu, aby chápali, kam môže dospieť fašizmus a učme ich tolerancii. Vysvetľujme im, že v druhej svetovej vojne bola definitívne porazená ideológia, ktorá sa snažila o ovládnutie sveta, a nehanebne určovala, kto je nadčlovek a kto podradná rasa. I to, kto nemá právo na život. V duchu tohto poučenia sa dnes musíme stavať na odpor každej ideológii, ktorej predstaviteľia sa neštítia ničť všetko, k čomu pociťujú nenávisť,” zdôraznil. /TASR, on/

Viktor Kiss: „Vláda urobila krok, ktorý nás rozdeľuje...“

(Pokračovanie zo strany 1)
rokovania vlády a zdalo sa, že bude kľud. Naozaj sme verili slovám premiéra Pellegriniho, predpokladali sme, že sa problém platov v ozbrojených zložkách začne riešiť systémovo, veď, ako vieme, ministerstvo vnútra k nášmu viacročnému sklamaniu ani nepristúpilo k spracovaniu nového zákona o štátnej službe, resp. k veľkej novelizácii zákona č. 73/1998. Vláda urobila krok, ktorý nás rozdeľuje. Veľmi oceňujem zásadný postoj našej pani ministerky, ale, žiaľ, návrh vo vláde prešiel aj bez jej súhlasu. Vydali sme spolu s odborármi z radov HaZZ a ZVJS otvorený list, publikovali sme ho aj na našej webstránke. Poviem, že z hľadiska tradičných odborových postupov sme prakticky vyčerpali všetky možnosti dialógu.

• **Ako vieme, vedenie ministerstva obrany tvrdí, že oni si na zvýšenie mzdy ušetrili, my si vraj máme tiež hľadať vnútorné rezervy alebo sa obrátiť na ministerstvo financií.**

Nuž, keby bolo také jednoduché zobrať z rozpočtu trebárs 80 miliónov eur a použiť ich na zvýšenie miezd, asi by to vedenie nášho rezortu tiež urobilo. Sú to veľké finančné objemy, neviem si predstaviť, že by armáda trebárs nenakúpila zopár helikoptér, aby mala v budúcom roku na mzdy vojakov. To sú jednoducho nezmysly, nech sa na mňa vojaci nehnevajú, obrana nie je súkromný sektor, kde je možné všetko. Musím opätovne zdôrazniť, že my nie sme proti tomu, aby mali vojaci vyššie platy, ale nie takýmto spôsobom, že ostatní nedostanú nič a hrozí, že v polícii nebude mať kto slúžiť na ulici. A čo ma osobitne mrzí, tento „problém s armádou“ celkom zatienil úsilie, ktoré aj náš odborový zväz vynaložil, aby dosiahol zvýšenie platov aj pre policajtov o desať percent dva roky po sebe.

• **Redakcia POLÍCIA v auguste písomne oslovila pani ministerku Sakovú s prosbou o zaujatie stanoviska, resp. o informácie k problému s platmi. Napriek pôvodnému ubezpečeniu rezortného tlačového od-**

boru, že na „stanovisku sa pracuje“, do uzávierky septembrového čísla sme nič nedostali...

Z druhej strany musím uznať, že zverejňovať informácie o rokovaniach, ktoré nie sú ukončené, je zbytočné. Je to podobné ako u rokovaniach o kolektívnych zmluvách, pokiaľ nie je dohodnuté všetko, nie je dohodnuté nič. Pani ministerka s prezidentom PZ ma uistili, že intenzívne rokujú s premiérom o vzniknutej situácii a o spôsoboch, ako tento problem

V. Kiss

vyriešiť. Musíme si počkať, aké výsledky nám prinesú tieto rokovania.

• **Čoraz viac ľudí sa preto pýta, či nedozrieva čas na verejnú odborovú protestnú akciu? Budú odbory čakať, kým parlament vojakom schváli platy? Nebude potom neskoro?**

Nevylučujem ani nátlakovú akciu, aby sme trebárs vedno s hasičmi a s odborármi ZVJS verejne dali najavo, že s takýmto postupom vlády nesúhlasíme, hoci proti zvýšeniu vojenských platov nič nenamietame. Z ministerstva financií zaznievajú ešte aj hlasy, že máme šetriť? Tak armáda áno, my ostatní nie? Ešte v tomto mesiaci nás čaká rokovanie členov predsedníctva OZP a následne zasadanie rady predsedov základných organizácií, budeme si musieť spoločne prediskutovať ďalší postup. My sme už na jar zisťovali, že v regrutných strediskách sa veľmi množia záujemci z radov PZ, pýtajú sa na podrobnosti služby v armáde. Potom ostalo ticho, ale predpokladám, že po schválení

platov vojakov vo vláde sa znova oživí záujem o službu v armáde aj z radov policajtov. Budeme tento proces sledovať trebárs aj prostredníctvom našich základných organizácií, riziko rozhodne nepodceňujeme, skôr naopak. Ide o to, aby si boli vedomí zodpovednosti tí, ktorí rozhodujú.

• **Čo nové v oblasti výstrojných súčiastok?**

Budem mať onedlho stretnutie s generálnou riaditeľkou sekcie hnutelného a nehnuteľného majetku pani Boďovou aj na túto tému, vieme, čo chýba vo výstroj-

ných skladoch, ale stále počúvame: verejné obstarávanie. Nechcem kuvikať, ale pri tomto tempe vôbec nie som presvedčený, že by sa ľudia dočkali trebárs polokošíel ešte v tomto roku. Rád by som zverejnil priaznivejšie informácie, ale ich nemám, časovo v poriadku sa zdá byť len súťaž na slávnostné rovnosaty.

• **Príplatky za prácu v zdravii škodlivom prostredí občianskych zamestnancov?**

Mali sme veľké rezortné stretnutie na túto tému, kde sme dostali od kompetentných detail-

né informácie. Nie som odborník, vysvetľovali nám dôvody, pre ktoré väčšina ľudí už nebude v tretej kategórii a teda prichádzajú o príplatok za prácu v škodlivom prostredí. Odborníci z hygieny sa chystajú ísť vysvetľovať aj priamo medzi ľudí z ohrozených skupín, ako je migračný úrad, cudzinecké tábory, HCP či KEÚ. Z ministerstva sme dostali ubezpečenie, že odobraté príplatky budú ľuďom kompenzované inou formou, nebudú finančne poškodení.

Zhovárал sa Peter Ondera

Odporúčanie pre žiadateľov: Venujte pozornosť správnosti a kompletnosti dokladov k žiadosti! Aký je záujem o rekreačný príspevok?

Všetci zamestnanci v organizáciach či firmách nad 49 zamestnancov majú podľa novej legislatívy od 1. januára 2019 zákonný nárok na preplatenie výdavkov na rekreáciu do výšky 275 eur ročne. Ako túto možnosť využijú cca 40-tisíc zamestnancov Ministerstva vnútra SR? Opýtali sme sa vedúceho oddelenia rekreačnej starostlivej sekcie nášho rezortu Ing. Igora Baďuru.

• **Prvý polrok bol z hľadiska záujmu zamestnancov slabší, ale očakával sa „rozbeh“ príchodom letnej sezóny. Potvrdil sa tento predpoklad?**

Áno, hoci hlavný nápor je samozrejme ešte len pred nami, keďže skončilo letné dovolenkové obdobie. Aktuálne nám chodí denne okolo 350 žiadostí o preplatenie.

• **Aký je stav čerpania príspevku od začiatku roka?**

Dosiaľ sme prijali a spracovali okolo 13-tisíc žiadostí. Predpokladáme, že rekreačný príspevok využije veľká väčšina našich zamestnancov, veď 275 eur nenájde nikto len tak na ulici. Už v auguste sme registrovali trojnásobný nárast počtu žiadostí. Keď porovnáme počet zamestnancov nášho rezortu s počtom dosiaľ prijatých žiadostí, je zrejme, že hlavný nápor nás v tomto roku ešte len čaká. Predpokladáme, že ľudia budú v nadchádzajúcom období viac využívať víkendové či iné krátkodobé rekreačné pobyty,

a napokon nastúpia vianočné a silvestrovské pobyty, čiže žiadosti nám budú prichádzať aj v januári 2020. Už aj v súčasnosti veľa

Opýtali sme sa za vás

zamestnancov využíva možnosť neminiť príspevok naraz, ale použiť ho aj na dva či tri kratšie pobyty.

• **Zamestnanec musí k vám podať žiadosť s pripojenými účtovnými dokladmi do 30 dní od skončenia pobytu. Akú máte vy lehotu na spracovanie žiadosti?**

Zákon hovorí o vyplatení príspevku v najbližšom možnom výplatnom termíne, uzávierka pre nás na zaslание spracovaných podkladov do mzdovej účtarne je spravidla 25-teho v mesiaci, takže záleží, kedy k nám žiadosť príde a či je kompletná.

• **Máte veľa prípadov, kedy ľudia pošlú neúplné alebo nesprávne doklady?**

Žiaľ, pomerne veľa, prakticky štvrtinu, najčastejšie chýba v dokladoch okrúhla pečiatka útvaru, vlastnoručný podpis žiadateľa či podpis nadriadeného a rozsah pracovného úväzku. Požadujeme originály účtovných dokladov, stáva sa dosť často, že nám posielajú kópie, ktoré nemôžeme uznať. Aj pri tejto príležitosti chcem upozorniť, že na intranetovej infostránke MV SR v pravom hornom rohu je rubrika Príspevok na rekreáciu, ktorá obsahuje všetky potrebné informácie vrátane Naj-

častejšie kladených otázok - samozrejme, aj s odpoveďami. Odporúčam našim zamestnancom venovať tejto rubrike pozornosť ešte pred odchodom na rekreáciu a presne sa riadiť zverejnenými pokynmi.

• **Celý kolektív rezortného oddelenia rekreačnej starostliivosti pod vaším vedením zrejme čaká poriadne náročné obdobie. Vaše pranie? :-)**

Nuž, prajem si, aby nám nezlyhala technika a aby ľudia posielali čo najmenej „chybových“ žiadostí, to sú predpoklady, aby zamestnanci peniaze uvideli na svojom účte čo najskôr.

Zhovárал sa Peter Ondera

„Som veľmi znepokojený tým, čo denne počúvam...“

(Pokračovanie zo strany 1)
nie v Policajnom zbore a odišiel som do civilu po 37 rokoch služby.

● **Poznám vás roky, ešte z čias vášho pôsobenia na akadémii, ako agilného odborára. Ako ste sa dostali k odborovej práci?**

Človek to asi musí mať v krvi, mňa to pritiahlo do odborov nedlho po vzniku zväzu. Na pohotovostnom útvaru, teda neskoršej Strednej policajnej škole v Pezinku sa utvárala základná organizácia OZP, videl som veľký priestor pre odborovú činnosť najmä v oblasti skvalitňovania podmienok pre odborný rast policajtov a pre utváranie lepších sociálnych podmienok. V tých časoch prichádzalo do zboru veľa mladých policajtov, platy neboli bohvieaké, ani sociálne zabezpečenie, ani spoločenské postavenie, po tzv. revolúcii si o policajtov každý otieral hubu, veľa ľudí od nás nezneslo ten tlak a ponížovanie, radšej odišli do civilu. Kopali do nás aj mnohí politici, najmä ešte federálni, z každého príslušníka Verejnej bezpečnosti robili ešestbáka. O to viac nám bolo jasné, že brániť sa môžeme len spoločne v odborovej organizácii a že sociálny status postupne získame len cez kolektívne vyjednanie. Keď som v roku 1994 prišiel na akadémiu, tam ešte ani nebola utvorená základná organizácia. Vtedajší rektor nemal veľmi pre odbory pochopenie, najradšej rozhodoval o všetkom sám. Tak sme sa piati dohodli, že založíme základnú organizáciu, zdalo sa nám, že na škole panuje veľmi konzervatívne prostredie a štýl riadenia. Medzi stálym stavom sme veľmi nenašli pochopenie, ale medzi poslucháčmi áno, rýchlo nám pribúdali členovia. Tak sa už aj inak rokovalo s vedením školy, lebo keď sme niečo žiadali, napríklad športový areál, vedeli sme aj sami priložiť ruku k dielu, chodili sme na brigády, veľa vecí v školskom areáli sme urobili svojpomocne, nestáli sme s natrčenými dlaniami. Rozvinuli sme činnosť, organizovali návštevy divadelných predstavení, športové popoludnia, organizovali sme plesy a obnovili sme deň učiteľov. Robili sme veľa preto, aby sa ľudia spolu stretávali aj mimo vyučovania, aby spolu komunikovali, budovali si vzťahy aj iné ako služobné. Škola bola v tom čase samostatná rozpočtová organizácia, mala priestor pre rozvoj mnohých aktivít, takpovediac dalo sa. Veď vtedy bolo na Akadémii PZ vo všetkých formách štúdia okolo 1 500 študentov, v dennom štúdiu sme mali 400 policajných dôstojníkov. Jednoducho, základná organizácia si kládla za hlavný cieľ viesť dialóg so všetkými, pretože dialóg je základný atribút všetkých spoločenských vzťahov. Mali sme bohatú činnosť, silný pocit spolupatričnosti, a tak napokon aj služobné vedenie akadémie už začalo vnímať odborovú organizáciu nie ako triedneho

nepriateľa, ale ako sociálneho partnera, ktorý vie byť síce kriticky nepríjemný, ale vie aj pomôcť, podporiť služobné vedenie, keď ide o prospešnú vec. Naša základná organizácia sa napokon rozrástla na dvesto členov. A tento dynamický rast si už všimla aj centrála OZP. V marci 2007 som dostal už spomenutú ponuku ísť pracovať na centrálu OZP. Tu som dostal do vienka agendu členskej základne, financie, BOZP a sociálny fond. Najmä v oblasti práva som si pri tom množstve zákonov musel veľmi rozšíriť vedomostný obzor, vzorom mi bol v tomto náš predseda Miroslav Litva, učil som sa od neho aj rétorike, bol to

L. Gračík

naozajstný znalec policajných pomerov. Za jeho erudíciu a pracovné nasadenie mu vždy musím vysloviť veľké uznanie, hoci sme sa neraz aj pohádali, viedli sme všetci členovia vedenia medzi sebou neraz vášnivé polemiky, ale nebolo v tom nič osobné, vždy nám išlo o vec, potrebovali sme si zladať, vybrúsiť predstavy o prioritách a o formách, ako dosiahnuť ciele, ktoré sme si stanovili, ako komunikovať s vedením rezortu, ako viesť kolektívne vyjednanie.

● **Ešte trochu z histórie: najvyostrenejšie vzťahy mal Odborový zväz polície v SR s ministrom Palkom, v roku 2005 odborová centrála po prvýkrát v histórii zväzu dvakrát zvolala ľudí na Námestie slobody na protestné zhromaždenie... To ste ešte boli na akadémii.**

S ministrom Palkom prakticky nebol možný dialóg. Ako jediné pozitívum v jeho prípade ocením, že úspešne pritrval boj proti alkoholu v PZ, bol to naozaj rozšírený neudh. Zažil som štrnásť ministrov vnútra, s každým sa dal viesť viac či menej kvalitný dialóg, s ministrom Palkom to však veľmi neišlo, jeden rok nebola ani podpísaná kolektívna zmluva. Pritom vždy zdôrazňujeme, že odborárska práca je práve o umení viesť dialóg s druhou stranou za každých okolností, je to o umení hľadať efektívnu formu komunikácie, zvoliť vhodnú taktiku vyjednávania a ovládať umenie empatie, aby dialóg fungoval.

● **Spomenuli ste, že v období svojej služby ste zažili 14 ministrov. Trúfate si urobiť rebríček kvality odborového dialógu s ministrami?**

Spočiatku som mal samozre-

jme len optiku predsedu základnej organizácie, aj vzťahy medzi odborními a vedením rezortu sa po roku 1990 rýchlo menili a vyvíjali aj pod vplyvom politiky, ale - nech si každý hovorí čo chce - z hľadiska integrity postojov k nám odborárom musím najviac oceniť ľudský prístup ministra Roberta Kaliňáka, jeho schopnosť počúvať, čo odbory hovoria a konať aj podľa toho. Dnes by som to nazval obdobím odborového blaha, pozývali sme ho na naše podujatia, vždy prišiel, dlho s nami vecne diskutoval a to nám závideli aj kolegovia odborári centrály zo zahraničia, že minister chodí medzi nás a vedie s nami ľudský, nie služobný dialóg. Opakujem, nehovorím o jeho politickom pôsobení, ale o vzťahu Roberta Kaliňáka ako ministra vnútra k odborom. Faktom však je, že v poslednom období jeho pôsobenia sa zmeny, o ktoré sme sa usilovali, akosi pribzdili, nedarilo sa nám presadiť, čo sme považovali za dôležité - a dôsledky Policajný zbor znáša doteraz.

● **A sme takmer v súčasnosti, vy ste odišli do civilu v pravý čas... :-) Turbulentné obdobie: v krátkom čase druhý premiér, tretí minister vnútra, resp. prvá ministerka v histórii, nový policajný prezident, ale nálada medzi ľuďmi v polícii skôr hustne, nelepší sa, hoci dva roky po sebe desať-percentný nárast platov je v podmienkach verejnej správy slušný nárast, aký dlho, vlastne nikdy predtým nebol... Zaujímajte sa ešte, čo sa deje v rezorte vnútra, v polícii?**

Že či! Celý život som aktívne športoval, športujem ešte aj teraz, aj som v telovýchove funkcionárčil. Po odchode do výsluhového dôchodku som začal pracovať v oblasti bezpečnostného manažmentu pri organizácii veľkých športových podujatí. Ako bezpečnostný manažér som sa podieľal na príprave a realizácii majstrovstiev sveta 2019 v hokeji, MS v karate 2019 za účasti 2 400 účastníkov z celého sveta, pričom štyria naši policajti sa stali majstrami sveta v jednotlivých kategóriách a...

● **... a teraz sa rozprávame v útrobách bratislavského štadióna O. Nepelu, kde prebiehajú majstrovstvá Európy vo volejbale žien...**

Pri tejto práci som denne v styku s policajmi najrôznejších zložiek, ktoré sa podieľajú na príprave a realizácii týchto veľkých medzinárodných podujatí - od poriadkarov cez dopravákov, kriminálku, ochranu, špeciálne jednotky, pyrotechnikov i trebárs príslušníkov SBS, z ktorých boli predtým mnohí v polícii. Samozrejme, policajtov sa v neformálnych rozhovoroch pýtam, ako sú spokojní s pracovnými podmienkami, aké sú nálady... Musím priznať, že som veľmi znepokojený tým, čo denne počúvam. Je tam veľa negatívneho, medzi policajmi je veľa nespokojnosti so

súčasnou situáciou, podľa ich slov sa už roky nedarí odstrániť kritizované nedostatky, chýba nový zákon o štátnej službe, to už je každému jasné. A to sa mal spustiť v roku 2015! Akoby už chýbala dynamika napredovania, vždy sme ako odborári veci tlačili vpred, teraz cítim stagnáciu, rastie nespokojnosť a tá sa, poviem otvorene, prenáša aj do vzťahu ľudí k odborom, že prečo nič nerobia s touto situáciou? Ešte keď som bol na centrále OZP, upozorňovali sme ministra, že sa mení ekonomická situácia, mzdy rastú všade okolo, len u nás nie, postupne sme sa aj v platoch dostávali na chvost, hovorili sme ministrom, že je nevyhnutné riešiť sociálne istoty, veril som, že vláda nedopustí taký stav, aký je, keď záujem o prácu v polícii veľmi prudko klesol. A nejde len o platy, ale trebárs aj o karierny rast. Hovoril som s policajtom, ktorý má v polícii odslužených 19 rokov, je v prvej platovej triede a má 20 eur osobný príplatok. Mnohí policajti majú odpracované roky v polícii a nemôžu sa dostať na dôstojnícku školu aby mohli kariérne rásť, pričom dôvod je jednoduchý - nemá kto robiť. O čom to je? Naozaj považujem situáciu za vážnu, až kritickú - a prenáša sa to potom aj do pohľadu ľudí na činnosť OZP, čo vnímam obzvlášť citlivo.

● **Situáciu, zdá sa, veľmi vyostriala aktivita ministerstva obrany...**

To už je posledná rana. Vždy sme boli za vojakmi o krok vpredu alebo pozadu najmä v oblasti výsluhových dôchodkov, a teraz? Tristoeurový nárast platov pre vojakov je naozaj skok, ktorý môže rozhybať personálnu situáciu v ďalších bezpečnostných zložkách, v prvom rade v polícii. A nerozumiem: čítali i počuli sme ubezpečenia premiéra, že nič také nedopustí, že keď sa budú zvyšovať platy, tak všetkým rovnošatám, určite nie len vojakom. Tak čo sa to zrazu stalo? Čítal som, že naša ministerka bola na rokovaní vlády rázne proti, to chválím, ale ako vôbec môže vzniknúť taká situácia, že neplatí ani slovo premiéra a vláda to zvýšenie pre vojakov odrazu schválí???

● **Vedenie odborov do tejto otázky bije od začiatku roka...**

To je vec, ktorá naozaj môže vyhnať policajtov do ulíc, kroky OZP budú v tomto období veľmi dôležité a pozorne sledované, sám sa chystám za členmi vedenia OZP na návštevu, ako za bývalými kolegami, pohovoriť si, vymeniť názory... Toto sa nesmie dopustiť! A naozaj je potrebné riešiť aj ďalšie veci, ktoré ani priamo nezaťažujú rozpočet rezortu, ide len o nastavenie pravidiel - v prvom rade teda hovorím o kariernom raste. Systém osobného hodnotenia ani po šiestich rokoch nefunguje, o riešení problémov s nerovnomernosťou sa tiež dlho hovorí. Počas môjho pôsobenia na OZP sme dosiahli čiastočné

úspechy. V súčasnej dobe však zmenou zákonníka práce došlo k zmene príplatkov, pričom u policajtov k tejto zmene nedošlo a myslím si, že sú diskriminovaní. Pozitívne som vnímal aj v tomto smere vyjadrenia prezidenta PZ generála Lučanského, pozná situáciu, verím, že sa bude rázne usilovať o zmeny. Musím spomenúť, že už v roku 1987 sme mali na pohotovákku zavedený systém týždenného hodnotenia jednotlivcov podľa desiatich kritérií na všetkých 460 poslucháčov, podľa výsledkov ich úsilia boli potom aj umiestňovaní do útvarov. A dnes, v roku 2019, o tom len stále rozprávame, hodnotiaci systém sa bagatelizuje a na karierny rast nemá hodnotenie absolútne žiaden vplyv?! Preto som veľmi vítal slová generála Lučanského, že očakáva podporu odborov aj v tejto veci. Vďaka, veď odbory za to bojujú dvadsať rokov!

● **Celý profesionálny život ste vlastne pôsobili v oblasti výchovy a vzdelávania policajtov. Ako vnímate súčasný stav vzdelávacieho systému v polícii?**

Úprimne povedané, veľa toho na chválenie nie je. Áno, posledné zmeny v základnom policajnom vzdelávaní veľmi vítam, hoci je to znova paradox, že keď sa pred desiatkami rokov z bývalého pohotovákku robila stredná odborná škola PZ, rátalo sa presne s poslucháčmi kadetmi, teda s modelom, ktorý sa teraz zaviedol, pričom sa počítalo v 24 - mesačnom cykle aj s vojenskou prípravou. Systém vzdelávania v polícii by bol na dlhšiu debatu, veľmi to skrátim. Mali sme základné policajné vzdelávanie, potom dôstojnícke a napokon vysoškolské. Ukázalo sa, že už na základnom stupni dostávajú poslucháči veľa vedomostí z oblastí, ktoré má aj dôstojnícka škola, preliňa sa to. Môj názor je ten, že tento prienik medzi základným a stredným stupňom sa neodstránil, pokojne by som rozsah učiva na základnom stupni znížil na oblasti, ktoré policajt vo výkone na ulici najviac potrebuje. Aj ako odborári sme veľa zisťovali najmä od skúsených veliteľov základných útvarov, čo by mali mladí policajti prioritne vedieť a ovládať pre službu na základnom útvaru, ale tento zámer redukcie sa nezrealizoval. Na dôstojníckej škole v minulosti študovali policajti a boli pripravovaní na manažérske policajné posty. Dnes je praktický význam absolvovania dôstojníckej školy pre policajta veľmi sporný, to vidíme v praxi, nemusím ani rozvádzať. Nuž a čo sa týka Akadémie PZ... poviem to natvrdo: keď som prišiel na akadémiu v roku 1994, študovali tam predovšetkým dôstojníci, pripravovaní do riadiacich funkcií. Potom sa akadémia otvorila aj pre občiansku mládež, dnes je na akadémii vari 90 percent dievčat, prijímačky vyzerajú skôr ako cast-

(Pokračovanie na strane 5)

NA SLOVÍČKO s predsedom základnej organizácie OZP v Rimavskej Sobote Igorom Rohárom

„Ako je možné, že stále je s niečím problém?“

V sérii rozhovorov s predsedami základných organizácií OZP v SR sme tento raz zamierili do Rimavskej Soboty, kde je už od roku 2007 predsedom základnej organizácie Igor Rohár. Položili sme mu zopár otázok, hoci k reči ho vôbec nebolo treba pobádať...

● Pán predseda, najprv prosím niečo o sebe...

V skratke: tohto roku budem mať, ak sa nič nestane, 55 rokov, v Policajnom zbore som od roku 1984, som ženatý, mám dvoch synov a jednu vnučku. Po škole som robil poriadkára, najprv na OO PZ v Petržalke, potom som sa ocitol v Prahe, v roku 1990 som prišiel do okresu Rimavská Sobota, kde som pracoval na OO PZ, potom na operačnom stredisku. Od roku 2000 pracujem na OO PZ Rimavská Sobota, kde som najprv zastával funkciu zástupcu pre výkon služby. Momentálne som zaradený na pozíciu 2. zástupcu riaditeľa OO PZ, mám na starosti skrátené vyšetrovanie.

● Ako ste sa dostali k odborovej práci?

Bol som pritom, keď ešte v ČSSR vznikali prvé myšlienky na vznik odborového hnutia, ktoré dovtedy v našej republike v polícii nebolo. Policajti cítili, že by bolo dobré, keby niekto zastupoval ich záujmy, práva, náležitosti. Ako voči verejnosti tak aj smerom k vedeniu rezortu. Začiatky po "revolúcii" boli dosť zmätočné, mali sme dve skupiny odborov, keď sa scéna vyčistila od vysokých funkcionárov z bývalého režimu, tak som tuším v roku 1992 vstúpil do policajných odborov aj ja.

● Vediete odborovú organizáciu, ktorá ma aktuálne okolo 190 členov, pričom celé OR PZ v Rimavskej Sobote má v stave 244 policajtov a 60 občan-skych zamestnancov. To je celkom „slušná“ organizovanosť. O čom je odborárska práca vo vašich podmienkach? Čo zaberá a čo nie?

Myslím si, že tak ako v iných základných organizáciách, tak aj u nás "ťahať" činnosť pár ľudí z nášho výboru, na nich je hlavná ťarcha, ale pomáha aj pár ďalších ľudí. Výbor našej ZO sa snaží rôznymi aktivitami spríjemniť spoločenský život našim členom. Organizujeme každoročne akcie pre deti, spoločenské a športové podujatia. V nedávnej minulosti sme pristúpili k omladeniu nášho výboru, aby sme zaučili do tajov odborárskej práce mladších kolegov,

ktorí to po našom odchode budú ťahať ďalej.

● No, to býva v základných organizáciách kameň úrazu. Mladým sa veľmi nechce...

Vedenie OZP už dávnejšie urobilo dobre, že v základných rezortných školách vysvetľuje študentom potreby odborov v našom

dov ZO OZP. Ale nikdy nehovorím za seba, vždy za kolektív. Takže všetko je o ľuďoch na konkrétnych pozíciách, s niektorými sa dá dobre komunikovať, vedú vyjsť odborárom v ústrety, zasa iní vám nedajú ani auto na vlastné športové akcie, lebo to vraj nie je v kolektívnej zmluve, že by museli. No a sú aj takí, zväčša neodborári, ktorí sa tešia, keď sa nám niečo nepodarí. A zasa máme aj ľudí, čo za nami chodia a nabádajú nás, aby sme riešili ten či onen pracovný problém, lebo oni sami si nechcú páliť prsty s nadriadenými, hoci to majú v pracovnej náplni. No a potom je aj skupina pracovníkov, ktorí nič nevidia a nič nepočujú, vyhrievajú si zadky na svojich stoličkách a čakajú, kedy im 12- teho v mesiaci cinkne výplata na účet. Ale tak je to asi všade na Slovensku, v ničom nie sme výnimoční.

● Čím je podľa vás okres Rimavská Sobota špecifický z policajného hľadiska?

Máme päť obvodných OO PZ: Rimavská Sobota, Hnúšťa II. typu a Rimavská Seč, Jesenské, Veľký Blh III . typu. V okrese je 104 obcí, 3 mestá, cca 85 000 obyvateľov na rozlohe 1 470 km². S Maďarskou republikou máme 74 km spoločnú hranicu. Gemer sa potýka s jednou z najväčších nezamestnaností v štáte. To sa dosť odzrkadľuje aj na značnej rómskej populácii, s ktorou sa denno - denne stretávame pri našej policajnej praxi.

● Čo vás najviac trápí, hnevá, čo treba zmeniť k lepšiemu? Vo vašich konkrétnych podmienkach i všeobecne v polícii?

Ojho, toľko miesta v novinách nemáte... Niektoré veci je asi lepšie povedať len na rade predsedov a dúfať, že tie slová padnú na úrodnú pôdu, než to dávať do novin. No ale skúsme.

V prvom rade ma trápí slabý záujem o prácu pri PZ, spôsobila to ekonomická situácia v štáte, civilný sektor výškou plátov vyhráva. Pritom práca v polícii je nepomerne náročnejšia fyzicky i psychicky, policajt má rôzne obmedzenia aj v civilnom živote, skrátka, platy začínajúcich policajtov sú stále nedostojné. A ak zvýšia platy vojakom, nastane dosť veľký problém udržať už aj teraz slúžiacich mladých policajtov, aby neodišli k vojsku alebo aj do iných profesií, do civilu. Ľudí, ktorí idú k polícii z presvedčenia, je málo a ani oni svoju rodinu nenachovávajú z presvedčenia, tiež potrebujú peniaze. Dlho sa hovorí o potrebe vytvorenia nového zákona o štátnej službe (Zákon č.

73/1998 Z.z.). Osobne si myslím, že sme premrhali čas, keď tu dost rokov bola vláda, ktorá kládla na sociálne vnímanie politiky veľký dôraz. Po nadchádzajúcich voľbách to už tak nemusí byť a dohoda o zvyšovaní plátov pri PZ sa zrejme bude tvoriť horšie, ak vôbec. A to ešte nehovorím o obraze polície, ako ho utvárajú naše médiá, určite nevylepšujú jej imidž. Jasné, že to má vplyv aj na záujem mladých o prácu v polícii. Vidím to aj u nás, pritom okres Rimavská Sobota mal vždy, a stále má, problém so zamestnanosťou väčší ako iné regióny.

● Pracovné prostredie, vybavenosť policajtov všetkým, čo potrebujú do služby?

V tomto smere to v našom okrese nie je až také zlé. Budovy v havarijnom alebo veľmi zlom stave vlastne nemáme. Po viacerých rokoch poukazovania na havarijný stav budovy OO PZ Hnúšťa sa pred dvomi rokmi kolegovia presťahovali do úplne novej budovy OO PZ. V súčasnosti sa rekonštruuje budova OR PZ, ukončila sa rekonštrukcia budovy KAMO, prebieha výmena ná-bytku, ale, žiaľ, nie v celom rozsahu. S výstrojnými súčiastkami je problém asi ako všade - stále je nejaký nedostatok v odevných súčiastkach, ktoré policajti potrebujú ku každodennému výkonu služby. Tričká, topánky, ponožky, pracovná uniforma . . . To nikto nenesie za to zodpovednosť? Ako je možné, že stále je s niečím problém? To isté môžeme povedať o autách, vysielacích, o radaroch či drégroch, je to všetko spotrebný tovar, ktorý sa používaním opotrebuje a jednoducho z času na čas ho treba obnoviť. Naše verejné obstarávanie, to je fakt niečo na hlavu - mimo moje pochopenie.

● Tradičná otázka na záver: máte čarovnú paličku, na čo by ste ju použili?

Nuž, neviem, či by jedna stačila. Skôr by som sa pýtal na veci, ktoré by možno ani nevyžadovali veľa peňazí, ba naopak, aj by sa ušetrilo. No a potom sú veci, ktoré nechápem, ktoré by jednoducho mali z nášho profesionálneho života zmiznúť. To sú prípady chronického zneužívania rodinkárstva v nedefinovanom kariérom postupe, len od nás by som vedel urobiť celý zoznam. A ďalšie: doteraz som napríklad nepochopil, prečo máme osem krajských riaditeľstiev PZ, keď by pokojne stačili tri plus Bratislava. Je to kumulácia obrovského množstva policajných úradníkov, moloch, ktorý má tendenciu rásť v každom kraji. Je predsa všeobecne známe, že úradník je hmota, ktorá sa množí delením, lebo treba zamestnať aj kamarátov svojich kamarátov, pritom na ulici nemá kto robiť. Už máme toľko funkcionárov, že sami seba musia presvedčať o tom, akí sú dôležití

a nenahraditeľní pre spoločnosť a potom vymýšľajú rôzne úlohy pre celé Slovensko, ktoré potom obyčajní policajti plnia a vyhodnotené výsledky posielajú späť funkcionárom. Lenže v normálnom živote by sa mali urobiť analýzy z dosiahnutých ukazovateľov a závery by sa mali dostať späť k policajtom, ktorí tieto úlohy plnili. Ešte ani raz sme takúto spätnú väzbu od vrchnosti nedostali.

Samostatnou kapitolou sú naše informačné systémy. Prečo je napr. zavedený systém evidencie priestupkov, z ktorého vkladatelia údajov nemôžu zistiť veci, ktoré tam pred časom vložili? Je to zasa len pre kontrolné účely, aby pozerali, kde policajt vo výkone nedal bodku, čiarku alebo neukončil udalosť? Ako to, že oni majú do systému prístup? Prečo, keď už sme v 3. tisícročí, nemôže používateľ vytriahnuť, koľko majetkovej priestupkovej činnosti na tej alebo onej ulici, v akom časovom úseku v jeho obvode dochádza k páchaniu priestupkov, kde je najviac pokút vo verejnom poriadku? Toto sú údaje, ktoré by vedel potom nižší funkcionár využiť pri inštruovaní hliadok do výkonu služby. Len na vysvetlenie pre tých, čo so systémom nerobia: TIETO ÚDAJE SÚ TAM NAHODENÉ, len obvodáci z toho nemajú žiadnu spätnú väzbu. Dá sa to zmeniť?

Podobne je to s inštruktážami hliadok OO PZ, ODI... Prečo sa posielajú do SAP-u? Tam si ich následne môže pozrieť každý, kto má na to oprávnenie. Keď to trochu pritiahnem za vlasy, zasa mám pocit, že je to dôležitý údaj len pre toho, kto chce vedieť, kde hliadky v danom čase nebudú, aby takýto krivák vedel informovať svojich kriminálnych kamarátov, kadiaľ môžu bezpečne prejsť cez okres či kraj. Netvárame sa, že sa to nedeje! Nech nám ten, čo to vymyslel, povie jeden racionálny dôvod, prečo sa tie inštruktáže zverejňujú na sieti!

Štvrtá ma, a vôbec nielen mňa, čísla a menovky na rovnošatách. Prečo ich máme? Dostávajú policajtov a ich rodiny do neúnosného každodenného rizika, vo väčšine štátov majú policajti len čísla. Prečo máme na uniformách aj čísla aj menovky? Dokedy?

Nuž a na záver: vyhlasovanie rôznych celoslovenských či krajských akcií, opatrení. Na termín od - do treba tam a tam toľko a toľko ľudí, slúžiť x hodín. Nieкто sa zamyslel, či na takéto zvyšovania počtu hliadok majú na základných útvaroch potrebné kapacity policajtov? Odkiaľ ich má príslušný nadriadený zobrať, to nikoho netrápi, ani fakt, že je to niekoľkokrát do mesiaca. Rozmýšľa nad tým nieкто, keď už máme toľko policajných úradníkov, ktorých hlavnou a možno jedinou robotou je rozdeľovať prácu pre iných?

Zhovárал sa Peter Ondera

Igor Rohár

Dôstojnejšie prostredie a rýchlejšie vybavenie cudzincov v Žiline

Počet žiadostí o pobyt tu vzrástol v rozpätí roka o 73 percent

Od pondelka 2. septembra 2019 si v Žiline môžu cudzinci vybavovať svoju agendu v moderných zrekonštruovaných priestoroch. „V posledných rokoch zaznamenáva slovenská cudzinecká polícia neustály medziročný nárast žiadostí o jednotlivé druhy pobytov a s tým je spojený aj nárast agendy a zvyšovanie zaťaženia policajtov. Za prvý polrok tohto roku evidujeme medziročný nárast o 25 %, v prvom polroku 2018 medziročný nárast o 36 % a za rovnaké obdobie roku 2017 medziročný nárast o 29 %,“ uviedla ministerka vnútra Denisa Saková.

Oddelenie cudzineckej polície PZ Žilina prijalo v I. polroku 2019 celkovo 2 592 žiadostí, čo je až o 73 % viac ako v I. polroku 2018 (1 498). „Otvorením zrekonštruovanej budovy tohto oddelenia sme spojili doterajšie sídlo v Kysuckom Novom Meste a staré klientske pracovisko v Žiline do jedného funkčného pracoviska. V zrekonštruovanej budove sa utvára ďalšie pracovisko pre klientov - štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré na starom pracovisku nebolo možné vytvoriť. Veríme, že týmto krokom odstránime čakacie doby pre klientov,

prípadne ich podstatne skrátime,“ povedala ministerka vnútra.

Takáto zmena umožní úspory v oblasti personálnych síl, pracovného času a hodín, ktoré strávili policajti každodenným presunom z Kysuckého Nového Mesta. Výhodou sídla útvaru a klientskeho pracoviska v jednej budove je aj možnosť rýchleho operatívneho riešenia situácie v prípade potreby navýšenia pracovníkov na klientskom pracovisku. „Toto oddelenie bude zároveň jedným z najmodernejších v rámci cudzineckých polícií. Snažili sme sa k nemu pristúpiť proklientsky – te-

„Som veľmi znepokojený tým, čo denne počúvam...“

(Pokračovanie zo strany 3)
ing na modelky a denné vzdelávanie policajných dôstojníkov vôbec neexistuje, hoci voľakedy sa rátalo s Akadémiou PZ ako so sídlom medzinárodného centra vzdelávania policajných dôstojníkov. Celý projekt napokon získala Budapešť a my vysokoškolské vzdelávanie policajných dôstojníkov pochovávame. Už asi budeme musieť hľadať inú alternatívu pre čisto policajné vzdelávanie a zabezpečenie celoživotného vzdelávania, lebo to nemáme v polícii vôbec. Pritom rokmi odskúšané modely sú k dispozícii trebárs aj v susednom Rakúsku, máme na to materiálnu i personálnu základňu, tak kde je problém? Musíme poznať, čo potrebuje prax, osvojiť si moderné formy vzdelávania a konečne niečo v tejto oblasti začať robiť! Veď hovoríme o práci policajta ako o celoživotnom povolání, perspektívne možno až do 64. roku, ale pre priebežné vzdelávanie nerobíme prakticky nič, to je nepochopiteľné! Nemáme ani pripravené modely, ako by mohlo celoživotné vzdelávanie fungovať, nemáme prognózu vývoja potrieb polície z hľadiska vzdelanostnej štruktúry. Chcel by som už dnes vidieť vzdelaných, dobre pripravených a spokojných policajtov, slovenská realita je od toho na hony vzdialená. Po tých rokoch práce je to pre mňa trpké poznanie.

● **Na záver sa vráťme k odborovej problematike. Videnie poslania odborov v súčasnosti vašimi očami? Budúcnosť? Aké perspektívy, aké formy práce? Ukázali ste už na po-**

licajnej škole v Pezinku, ale aj na akadémii, že dokážete získavať nových členov z radov študentov, presvedčiť ich o zmysle a význame odborárskej práce.

Aj ako podpredseda OZP som veľa chodil po školách, prednášal a detailne som sa rozprával s mladými policajtmi o odborovej práci. Vidím to tak, že dnes sa mladým veľmi nemá kto venovať, každý má veľa vlastnej práce. Keď som bol na pohotovúku, boli sme so študentmi celých 24 hodín, žili sme spolu. Na akadémii v dennom štúdiu detto. Doteraz, keď stretnem svojich bývalých študentov, tak mi ďakujú za prístup, vzdávajú mi úctu za pozornosť, ktorú som venoval ich potrebám. Vydal som voľakedy dávno brožúru o zásadách služobnej zdvorilosti, a nič iné som nežiadal celý život, len aby sme mali úctu jeden k druhému. To je to najkrajšie motto pre prácu s ľuďmi, nabíja energiou. Dnes na mladých akoby naozaj nikto nemal čas, a ak, tak sa hneď každý pýta, čo za to. Odborári sú tí, ktorí si musia nájsť čas kedykoľvek a pre každého, musia vedieť počúvať a musia rozumieť, čo im ľudia hovoria. Na tomto princípe ani čas nič nezmení, len podmienky sa menia. Odbory musia usilovať o také zmeny, aby v polícii zavládla spravodlivosť v odmeňovaní podľa skutočne dosiahnutých výsledkov práce a aby právo riadiť ostatných získavali vždy len tí najlepší a najschopnejší. Verím, že raz to tak bude a že odbory na tom budú mať veľkú zásluhu.

Zhovárал sa Peter Ondera

da lepšia dostupnosť, parkovacie kapacity a predovšetkým modernejšie priestory,“ povedal riaditeľ Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ladislav Csémi.

Okrem pracoviska v Žiline Mi-

nisterstvo vnútra SR zrekonštruovalo aj oddelenia v Bratislave, Prešove, v Michalovciach a v Banskej Bystrici. Odovzdanie ďalšieho novozriadeného oddelenia v Ružomberku by malo byť 1.

októbra tohto roka. Rovnako sa začína s rekonštrukciou v Dunajskej Strede a rieši sa infraštruktúra v Nitre a v Nových Zámkoch.

/TASR/

Ministerka vnútra SR D. Saková odhalila prvý celoslovenský pamätník policajtom, ktorí zahynuli v službe

Záslužná aktivita Klubu policajnej histórie v Lučenci

V stredu 28. augusta 2019 ministerka vnútra SR Denisa Saková slávnostne odhalila pamätník príslušníkom bezpečnostných zborov, ktorí prišli o život v súvislosti s výkonom služby po roku 1918. Pietneho aktu odhalenia pamätníka a kladenia vencov sa zúčastnila aj ministerka kultúry SR Ľubica Laššáková, štátny tajomník ministerstva vnútra SR Michal Bagačka, generálna riaditeľka sekcie hnutel'ného a nehnuteľného majetku MV SR Michaela Bod'ová, ako aj ďalší predstavitelia rezortu vnútra, miestnej štátnej správy i samosprávy v Lučenci. Prítomní boli aj hostia z policajného prezídia v Budapešti a v Ľubľane.

O vybudovanie pamätníka sa zaslúžil našim čitateľom už známy Klub policajnej histórie v Lučenci. Redakcia POLÍCIA v tejto súvislosti požiadala o rozhovor predsedu klubu Kamila Kolesára /člen OZP od založenia/.

● **Čo vás priviedlo k zriadeniu pamätníka?**

Keďže história je doménou činnosti nášho klubu, popri našich ďalších aktivitách sme už dlhšie rozmýšľali nad realizáciou takéhoto projektu. Návštevníci našej webovej stránky vedia, že už viac rokov sústreďujeme informácie a dopĺňame databázy tzv. virtuálneho pamätníka. Hľadali sme však spôsob, ako na vyjadrenie úcty k príslušníkom bezpečnostných zborov, ktorí zahynuli pri výkone služby, vybudovať dôstojný "kamenný" pamätník, prístupný verejnosti. Zvažovali sme polohu pamätníka a, samozrejme, aj výšku potrebných finančných

Pred budovou nášho OR PZ v Lučenci chátrala konštrukcia, ktorá voľakedy za socializmu slúžila na propagáciu ľudí s vynikajúcimi pracovnými výsledkami, čosi ako galéria cti. My sme

roku 1945, v ďalšej etape pribudnú mená nebohých policajtov až po súčasnosť, čo si vyžiada ešte asi 5-tisíc eur. V dokončení zámeru nás zabrzdlilo aj upozornenie, že podľa nového znenia zákona o ochrane osobných údajov by sme mali pýtať súhlas pozostalých, aby sme meno ich nebohého príbuzného mohli umiestniť na pamätník. Nevieť si to v praxi predstaviť, sú to desiatky a desiatky mien, len po roku 1989 máme vyše 50 nebohých príslušníkov, ktorí zahynuli v súvislosti s výkonom služby.

● **Bolo to zrejme dosť prevapujúce zistenie, veď dnes má prakticky každé krajské riaditeľstvo PZ „svoj“ pamätník s menami policajtov...**

Ministerku vnútra D. Sakovú privítali pri pamätníku /zľava/ tajomník KPH J. Štaudinger, predseda Kamil Kolesár a člen Róbert Václavík

prostriedkov, pretože sme celý projekt hradili z peňazí nášho občianskeho združenia a veru aj z vlastných, súkromných peňazí členov klubu, keďže z dvoch percent daní od našich priaznivcov sme toľko prostriedkov nezískali.

● **Napokon padlo rozhodnutie...**

požiadali Centrum podpory v Banskej Bystrici o súhlas na renováciu tejto konštrukcie vlastným nákladom, ten sme získali. Konštrukciu sme svojpomocne vyčistili a na nej sme umiestili pamätník s menami na mramorových doskách. Zatiaľ máme hotovú prvú časť, teda zoznam do

S výnimkou jedného pamätníka, o ktorom viem, všetky boli pripravené ešte pred účinnosťou tohto zákona. Uvidíme, ako tento problém vyriešime, budeme hľadať spôsob.

● **Realizácia projektu, ale aj sama príprava pietneho aktu odhalenia pamätníka si vyžiadala nemalo organizačnej práce. Vy ste všetko ešte aktívni policajti v službe, pomáhal vám niekto?**

Celá príprava bola predovšetkým na pleciah členov nášho klubu, osobitne by som poďakoval tajomníkovi nášho klubu Jurajovi Štaudingerovi a členovi Róbertovi Václavíkovi /člen OZP/, ale aj všetkým ostatným z nášho OR PZ, ktorí pridali ruku k dielu a zabezpečili naozaj dôstojný rámec pamiatkového ceremonálu aj po organizačnej stránke.

Zhovárал sa Peter Ondera

Svetové hry policajtov a hasičov 2019 v Číne: mimoriadny úspech slovenských reprezentantov! Dvaja príslušníci PZ sa vrátili so zlatými medailami

V dňoch 8. až 18. augusta 2019 sa v čínskom meste Chengdu uskutočnili Svetové hry policajtov a hasičov 2019 – World Police & Fire Games 2019. V 63 športových disciplínach si zmeralo sily takmer 10-tisíc policajtov ako aj profesionálnych a dobrovoľných hasičov zo 73 krajín celého sveta. Slovensko reprezentovala len 9-členná, zato veľmi úspešná výprava, ktorá získala dovedna 11 zlatých a tri strieborné medaily.

Jedným z úspešných slovenských reprezentantov bol aj policajt, člen OZP kpt. Mgr. Tomáš Kiss z RHCP PZ Sobrance, ktorý súťažil v disciplíne wrist wrestling – pretláčanie rukou v kategórii do

102 kg. V pretláčaní pravou rukou vybojoval zlatú a v pretláčaní ľavou rukou striebornú medailu. Vo svojej zbierke tak už má dovedna 3 zlaté, 3 strieborné a 1 bronzovú medailu, keď stál na stupňoch

Marcel Vasilenko

Tomáš Kiss

víťazov aj na predchádzajúcich svetových hrách v Belfaste a v New Yorku.

Druhým príslušníkom PZ s medailovým umiestením je npor. Ing. Marcel Vasilenko z Prešova, ktorý v silovom dvojboji v kategórii do 93 kg tiež získal najcennejšiu medailu. Pred dvoma rokmi si z Los Angeles priviezol striebro a bronz, v Číne tak skompletizoval svoju zbierku ziskom zlata.

Obom príslušníkom PZ za vynikajúci reprezentačný úspech úprimne blahoželáme!

/e-Zvesti, red/

Petržalská základná organizácia OZP slávi desiate výročie založenia

Je len málo chvíľ v živote, ktoré si človek zapamätá. Niekoľko šťastných rodinných udalostí, sobáš, narodenie detí, zopár uplakaných dní, prvú nocnú, prvé povýšenie, skvelý služobný kolektív...

My z Petržalky si k týmto udalostiam toho roku pripočítavame ďalšiu, nemenej dôležitú, na ktorú sme sa tešili ako malí: 10. výročie

Na zdravie!

založenia našej základnej organizácie OZP v SR.

V piatok, 6.9.2019 sme toto naše jagavé výročie oslávili. Keď som sa v ten večer obzerala okolo seba, videla známe tváre a v ušiach mi zneli dávno napočítavané hlasy, uvedomila som si, že to bolo akoby len nedávno, keď sme sa stretli na prvej členskej schôdzi, keď bol Marcelko (pozn. redaktora: Marcel Paška, predseda ZO OZP v SR č. 8/68 pri OR PZ Bratislava V) prvýkrát zvolený za nášho predsedu, akoby len pred pár dňami sme organizovali prvý výlet na Deň detí, kupovali prvé mikulášske balíčky, zažili pr-

vé odborárske Vianoce, so zvedavosťou a pažravosťou išli na prvú vinársku potulku po „sklípkoch“ južnej Moravy či grilovali pri Dunaji... a zrazu len si pospomínať na všetky naše zážitky by bolo ťažké.

Zadávala som sa na náš stôl, výborový, a pri ňom Marcelko, spokojne sa usmieva. Ten sa veruže má prečo usmievať a hrdo sedieť za „vrchostolom“, za ním sú roky tvrdej práce, komplikácií a sporov, budovania nášho malého spoločenstva od základov, ale aj chvíle sladkého ovocia svojho snaženia - jednotnej a silnej základnej organizácie a fantastic-

kých vzťahov so súčasným vedením nášho okresu.

Desať rokov nám toho prinieslo mnoho, množstvo členov sme nadobudli, niektorých stratili, z najmenšej základnej organizácie v kraji sa stala druhá najväčšia a my sebe rodinu.

Tak prosím, milí odborári, pripite si s nami, veď len raz za odborársky život máme 10 rokov!

A keby toto aj malo byť všetko, čo máme ako odborári zažiť, pre každého z nás to bolo nezabudnuteľných desať rokov, ktoré by sme neváhali prežiť znovu a znovu...

Tak Na zdravie!

Františka Jakubíková,
členka ZO OZP Bratislava V

Predseda petržalskej ZO Marcel Paška prijíma gratuláciu k výročiu od členky ZO, autorky nášho príspevku...

O lži...

„Svojho času zakončil anglický biskup Butler omšu výzvou k veriacim, aby si prečítali sedemnástu kapitolu Markovho evanjelia, pretože na nedeľnej omši bude hovoriť o lži. Na ďal-

šej omši vyzval prítomných, aby zdvihli ruky tí, ktorí si zmienenu kapitolu prečítali. Väčšina rúk sa zdvihla. Biskup povedal: „Budem vám skutočne musieť kázať o lži. Markovo evanjelium žiadnu sedemnástu kapitolu nemá.“

/Jozef Banáš v komentári na www.hlavnespravy.sk/

Ornitológov napadli dvaja muži z kempu, mysleli si, že týrajú vtáky Krúžkovanie labutí môže byť nebezpečné...

Naozaj kuriózný prípad riešili policajti z Prostějova. Dostali oznámenie o bitke na pláži Podhradského rybníka v Plumlove, kde mali dvaja muži vo veku 45 a 51 rokov fyzicky napadnúť skupinu ornitológov. Po prevere-

ni na mieste policajti zistili, že štvorčlenná skupina ornitológov tu krúžkovala labute. Vtáky nalákali na krmivo, potom ich chytili a počas krúžkovania museli labute znehybníť tak, že ich na chvíľu prisadli, čo náhodní svedkovia z neďalekého kempu vyhodnotili ako týranie vtákov. A tak títo ochrancovia vtákov ne-

váhali pustiť sa s domnelými tyranmi do boja, lietali aj rany päťťou, trhali sa tričká, kopa kriku... Ukázalo sa, že starší z dvoch útočiacich „ochrancov vtákov“ mal v dychu viac ako 2 promile alkoholu. Podľa policajtov bol

poriadne agresívny, vyhrážal sa smrťou policajtom, sudcom i oznamovateľom incidentu - aj neskôr dokonca mailom, informoval hovorca prostějovskej polície František Kořínek. Polícia vyhodnotila incident ako priestupok.

/podľa www.lidovky.cz/, - on-

Česká advokátska komora sa naštvála na policajtov

Česká advokátska komora poslala naštvatý otvorený list českému policajnému prezidentovi Janovi Švejdarovi. Dôvodom je zverejnenie výročnej správy Národnej centrály proti organizovanému zločinu /NCOZ/ za rok 2018, v ktorej je podľa predsedu Českej advokátskej komory Vladimíra Jirouska viacero urážlivých a ničím nepotvrdených obvinení na adresu advokátov. Píše sa v nej napr. doslovne: „U daňovej trestnej činnosti, spadajúcej do kompetencie NCOZ, je zrejme časté zapojenie advokátov a daňových poradcov ako riadiacich článkov organizovaných skupín.“ Konštatáciu prostredníctvom tlačovej agentúry prebrali mnohé médiá a oheň bol na streche...

Advokátska komora sa v otvorenom liste policajnému prezidentovi proti takýmto generalizujúcim osočujúcim tvrdeniam národnej centrály rezolútne ohradila, keď v Česku aktuálne pôsobí 13 501 advokátov a 2 905 koncipientov. Prípady trestného stíhania advokátov v daňovej oblasti sú však veľmi ojedinelé, argumentuje na presných číslach predseda komory a po sérii ďalších protiargumentov dodáva: „Dovoľujem si pripomenúť, že členovia policajného zboru sú častými klientami advokátov. Rozvádzajú sa, vedú

majetkové spory, riešia prevody nehnuteľností atď., okrem iného je nemálo jedincov, ktorých obhajujeme v trestných procesoch. Ale nikdy by som si z titulu svojej funkcie nedovolil oznámiť verejnosti, že „v trestnej činnosti, ktorou sa v rámci obhajoby zaoberajú advokáti, je zrejme časté zapojenie členov Polície Českej republiky.“ Už preto nie, že nepochybujem, že drvivá väčšina policaj-

tov si zaslúži rešpekt. To isté by malo platiť o vzťahu polície k advokácii...“

Predseda advokátskej komory Vladimír Jirousek preto žiadal výmaz spomenutej citácie zo zverejnenej výročnej správy NCOZ a navrhol policajnému prezidentovi spoločné diskusné stretnutie...

/podľa Advokátní denník online, 1. 8., red./

Žilinskí odborári vzdali hold padlým partizánom a policajtom

Členovia MO APVV Žilina a ZO OZP pri OR PZ v Žiline sa dňa 7.9.2019 zúčastnili pietneho aktu kladenja vencov v rámci 28. stretnutia občanov Čiech, Moravy, Sliezska a Slovenska pri príležitosti 75. výročia SNP pri pamätníku padlým francúzskym partizánom na vrchu Zvonica v Strečne. Položili tiež veniec pri pamätníku padlým príslušníkom ZNB v obci Varín k 72. výročiu porážky banderovských sotní na Slovensku.

Anton Tatár, bývalý predseda ZO OZP Žilina

Pestrý púťavý program i dobré počasie: čo viac si mohli účastníci priať? Žilina bola dejiskom celoslovenského policajného dňa

Vo štvrtok 12. septembra od ranných hodín sa historické centrum Žiliny plnilo policajnými autami všetkých druhov, všade bolo vidieť policajné rovnošaty, nechýbali ani štvornohí pomocníci - kone a psi. Na Námestí Andreja Hlinku postupne pribúdali stovky detí i dospelých všetkých vekových kategórií: jasný to znak, že Žilina sa po roku 2012 znova stala dejiskom celoslovenského policajného dňa.

Gestorské KR PZ pripravilo návštevníkom naozaj bohatý program: nechýbali ukážky sebaobrany, zlaňovanie steny mestského divadla, výsadok z helikoptéry, ukážky práce príslušníkov kynológie i hipológie či názorná ukážka

použitia viacerých zložiek polície pri vyslobodzovaní rukojemníkov. Detváky si mohli nechať urobiť daktyloskopický odtlačok vlastného prsta, preliezť i zvnútra spoznať najrozmanitejšiu policajnú techniku alebo získať autogram

od našich športových reprezentantov vodákov, olympionikov Borisa Valábka a Ladislava Škantára i „čerstvej“ majsterky Európy

v skeete Zuzany Rehák Štefečkovej.

Pestré ukážky policajnej práce doplnil aj bohatý kultúrny program, radosť bola pozerať sa na vystúpenie žilinských mažoretiek

zo súboru Diana, detského folklórneho súboru Lieska či vidieť „naživo“ a vypočúť si obľúbených favoritov televíznej speváckej súťaže Martina Haricha i Tomáša Bezdedu.

Keďže sa k výborne pripravenému programu pridalo aj príjemné septembrové počasie, žilinský celoslovenský policajný deň si všetci účastníci mohli zapísať do kalendára s poznámkou: výborný.

**NAŠTARTUJTE
SVOJE PLÁNY
S ÚVEROM
BENEFITO**

úrok
0%
ročne

úver
vo výške
1000 €
alebo
2000 €

Reprezentatívny príklad: Mesačná splátka úveru vo výške 2000 € s úrokovou sadzbou 0,0 % p. a. a dobou splatnosti 20 mesiacov je 100 €. RPMN je 0,0 %, počet splátok 20. Bez poplatku za poskytnutie úveru. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť je 2000 €. Výpočet RPMN nezohľadňuje sumu určenú na úhradu poisťného, pretože poisťovanie nie je podmienkou poskytnutia úveru. Na schválenie a poskytnutie úveru nie je právny nárok.

kontaktujte nás na
02/593 42 716 | benefito@dalian.sk

Ako som cestoval s Filipíncom v bratislavskej električke

Na „hlavnej“, hoci nevelmi reprezentatívnej bratislavskej železničnej stanici som si pri nástupisku električiek všimol turistu s batohom. Okrúhly slameňáčik na hlave, tmavšej pleti, šikmejšie oči. Chodil s päťeurovou v ruke od jedného predajného automatu cestovných lístkov k druhému a zrejme zistil, že „papiere“ automaty neprijímajú, berú len mince. „Slameňáčik“ oslovil čakajúcu pani, tá mu po slovensky vysvetľovala, že musí ísť zasa hore po schodoch do stánku s novinami, tam si môže kúpiť lístok aj za bankovku... Tváril sa dosť nešťastne. Náhodou som si predtým kúpil hneď dva lístky, tak som ho mojou anglickou hatlaninou oslovil, nech nikam nechodí, lístok mu predám a z bankovky mu aj vydám, mám „drobné“. Ako automat.

Transakcia prebehla. Uspokojene sa usmial a ďakoval. Električka hneď prišla, vedno sme nastúpili. Zvedavosť mi nedala: „Odkiaľ ste a kam idete?“ Ukázal mi dokrkváný kus papiera s rukou napísaným textom: Postova, Martinus. „To je tuším štvrtá zastávka od stanice, viem, že je tam nejaký hostel,“ ubezpečil som ho. Jeho spokojnosť vzrástla: nezablúdiť! „Som z Filipín,“ dodal. Usmial som sa aj ja - bol to v mojom živote vôbec prvý Filipínek, s ktorým som sa rozprával.

Počas tej párminútovej cesty električkou mi stihol vyložiť, že sa takto sám túla už mesiac po sveste, ide v Európe z juhu, pozrel si

Budapešť, vystúpil v Bratislave z rýchlika a teraz pár dní pobudne na Slovensku. Vrhla na mňa vďačné pohľady, akože mu ten Slovák so svojou anglickou hatlaninou ochotne pomohol, len čo vystúpil v neznámej krajine z vlaku... A potom, ja somár, som vytresol /asi aby som ukázal, že však Filipíny aj my Slováci dobre poznáme.../, že zhodou náhod práve na tej ulici, kam ideme, teda na Obchodnej, bol jeden Filipínek zavraždený opitým a nafetovaným Slovákom. Tu na rohu ulice sa to stalo, ukázal som mu prstom...

Neviem, či je na mužovi s tmavšou pleťou vidieť, keď zbledne. Vtedy som si uvedomil, čo som tomuto usmiatemu cestovateľovi z ďalekej krajiny vo chvíli neuváženej straty úsudku vytrepal. Hneď som sa to snažil zahovoriť slovami, že naša vláda zabezpečila všetko potrebné k transportu tela, pozostalí si prišli po nebohého Henryho do Bratislavy na naše náklady, páchatel' tohto hrozného činu bol už aj neprávoplatne odsúdený a ten Henry bol úplne prvý, v histórii Slovenska azda vôbec jediný zabitý Filipínek... Ešte som ho stihol ubezpečiť, že v Bratislave sa mu bude páčiť, veď máme najkrajšie dievčatá z celej Európy... a už musel vystúpiť.

Zvyšok cesty som si nadával za to, čo som tomu sympatákovi z Filipín ako hrdý Slovák natáral a oživovali sa mi vnemy o tom, čo

sa vlastne tomu nešťastnému Henrymu z Filipín vlani v máji stalo: pred piatou ráno ho slovenská opitá 115 - kilogramová kopa trénovaných svalov bezdôvodne na-

GLOSA

padla a keď už bol Henry po prvej rane na zemi, jediným kopancom do hlavy mu ten goriliak spôsobil smrteľné zranenie, aby si potom na nehybne ležiace telo ešte víťazoslávne vyložil nohu a urobil si nejaké to selfičko... Zverejnené video z uličnej kamery svojou krutou jednoduchosťou mechanizmu zabitia cudzinca otriaslo tisíckami Slovákov.

Dúfam, že spomenuté video „môj“ Filipíčan v slameňáčiku počas niekoľkodňovej návštevy Slovenska nevidel, stretával len samých priateľských Slovákov, akých tu je drvivá väčšina a tiež som sa nádejao, že sa nedozvedel ani podrobnosti z trestného konania vo veci zabitého Henryho, v ktorom najprv prokurátor nevidel dôvod na väzbu obvineného, a potom o súdnom pojednávaní na Okresnom súde Bratislava I, kde ten goriliak /podľa citácie z médií/ o sebe vyhlasoval: „som slušný pracujúci človek a všetci ma poznajú ako neagresívneho.“ Čin ľutuje, rozprával senátu, a vie si ho vysvetliť iba tak, že v minulosti navštevoval psychiatricku a užíva lieky na upokojenie, aj v ten deň pred výletom do centra

Bratislavy si dal liek Paretin /určený na liečbu epizodické depresie a úzkostných porúch/, dvakrát užil aj Lexaurin /diagnózy detto/ a do mesta vždy nosí vo vrecku boxer „ako talizman“. Na otázku prokurátorky odpovedal, že vypil asi 20 veľkých pív a desať poldecákov vodky a že si vlastne skoro nič nepamätá...

Nejde o to, že po takom množstve alkoholu - v kombinácii s liekmi - by bol goriliak buď mŕtvy alebo by sa nezmožil ani na chôdzu, nie ešte na presný kop do hlavy Filipínca. V skutočnosti mu policajti namerali „iba“ nejaké dve promile alkoholu. Ale na okresnom súde /zrejme po zohľadnení uvedených „poľahčujúcich okolností“/ dostal goriliak po priznaní si viny len šesťročný trest odňatia slobody a prokurátorka ani nepodala odvolanie, čo vyvolalo veľkú vlnu nevôle verejnosti. Možno aj preto zasiahla generálna proku-

ratúra a prikázala prokurátorku odvolanie podať.

Podľa posledných informácií Krajský súd v Bratislave vytýčil odvolacie konanie v kauze usmrtenia filipínskeho občana Henryho Acordu na 17. septembra

Súdne verdikty sa vraj nepatrí komentovať. OK. Len som veľmi rád, že cesta električkou s filipínskym turistom v slameňáčiku netrvala dlhšie a nemusel som mu vysvetľovať, ako po roku od činu dopadol ten goriliak na prvostupňovom súde a prečo. To by som sa musel hanbiť nie za Slovensko, ale za konkrétnych Slovákov, ešte viac. A nevedel by som Filipíncovi túto „prvostupňovú“ hanbu vysvetliť, ani keby moja znalosť angličtiny bola oveľa, oveľa lepšia, ako je.

Po uzávierke: Odvolací súd zvýšil trest vinníkovi na 9 rokov odňatia slobody. Aspoň že tak...

Peter Ondera

Škandál v rumunskej polícii - obeti nepomohli ani telefonáty na č. 112 Padol minister, potom sa rozpadla celá koalícia

Rumunskou verejnosťou mimoriadne otriasol policajný škandál, spojený s vraždami dvoch mladých dievčat. Tisíciky pobúrených Rumunov vyšlo do ulíc a demonštrácie prispeli k rozpadu vládnej koalície, keď predtým rumunský minister vnútra Nicolae Moga odvolal policajného prezidenta a vzápätí sám podal demisiu. O čo išlo?

Vyšlo najavo, že istý, neskôr usvedčený páchatel', uniesol 15-ročnú Alexandru, bil ju a znásilňoval, napokon ju rozpustil v kyseline, informoval server Balkan Insight. Alexandra údajne cestovala autobusom z neďalekej dediny do juhorumunského mesta Caracal. V priebehu dopoludnia trikrát volala na tiesňovú linku 112 a prosila o pomoc. Uviedla, že bola unesená, zbitá a znásilnená mužom, ktorý jej ponúkol pri stopovaní odvoz. Prvý telefonát bol zaznamenaný vo štvrtok krátko pred 11. hodinou, ale rumunská polícia až v piatok o 03. hodine identifikovala miesto činu, ďalšie tri hodiny policajti riešili právne otázky, či môžu vniknúť do domu. Keď napokon dom prehľadli, na dne suda našli len pozostatky tela zavraždenej Alexandry Macešanuovej a šperky, ktoré rodičia okamžite spoznali ako dcérine. Na ďalšom pozemku v mestečku objavili policajti aj vrecia so zmrazeným mäsom „nezvieracieho pôvodu“. Ukázalo sa, že ide o pozostatky 18-ročnej Luizy Melencuovej, ktorá bola nezvestná už od apríla tohto roka. V súvislosti s týmito dvoma brutálnymi činmi je už vo väzbe 65-ročný bývalý automechanik Gheorghe Dinca, ktorý si privyrábal ako taxikár, polícia ho podozrieva aj z tretej, zatiaľ nespresnenej vraždy.

Fakt, že polícia napriek trom telefonátom našla miesto činu až po 19 hodinách, vyvolal vlnu rozhorčenia z neschopnosti polície. A tak padali hlavy: šéfa telekomunikačnej služby linky 112, potom krajského riaditeľa polície, potom policajného prezidenta Ioana Budu, napokon podal demisiu aj minister vnútra, aby „zachránil časť prestíže úradu, ktorý bol vážne ovplyvnený nedostatkami niektorých zamestnancov.“ Premiérka Viorica Dancilaová oznámila, že Rumunsko zavedie tresty doživotného väzenia za sexuálne motivované trestné činy na deťoch. Medzičasom však po rozpade koalície od 26. augusta čelí vážnej vládnej kríze, má k dispozícii 45 dní, aby sa pokúsila zostaviť novú, menšinovú vládu.

/podľa www.lidovky.cz - on-/

Uzávierka

Uzávierka nasledujúceho čísla bude 11. októbra 2019.

Redakcia

VESTNÍK PREZÍDIA POLICAJNÉHO ZBORU

AUGUST 2019

Čiastka 64

64. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o previerkach zo streleckej prípravy príslušníkov Policajného zboru zaradených do I. výcvikovej skupiny

Čiastka 65

65. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o policajnej akcii „PANDORA IV“

Čiastka 66

66. Rozkaz prezidenta Policajného zboru, ktorým sa mení rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 38/2019 o streleckej príprave a previerkových streľbách príslušníkov Policajného zboru zaradených do II. výcvikovej skupiny

Čiastka 67

67. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o spoločnom pracovnom tíme zahraničnej jednotky Policajného zboru vyslanom na územie Bulharskej republiky

Čiastka 68

68. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o policajnej akcii „Týždeň bezpečnosti na železnici“

Čiastka 69

69. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o streleckej príprave novoprijatých príslušníkov Policajného zboru

Čiastka 70

70. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o policajnej akcii „Gamma“

Čiastka 71

71. Rozkaz prezidenta Policajného zboru, ktorým sa mení rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 60/2019 o spoločnom pracovnom tíme zahraničnej jednotky Policajného zboru vyslanom na územie Španielskeho kráľovstva

Čiastka 72

72. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o spoločnom pracovnom tíme zahraničnej jednotky Policajného zboru vyslanom na územie Srbskej republiky

Čiastka 73

73. Oznámenie riaditeľa kancelárie prezidenta Policajného zboru o vydaní rozkazu riaditeľa Úradu inšpekčnej služby a prezidenta Policajného zboru o špecializovanom tíme „Hranica“

Čiastka 74

74. Rozkaz prezidenta Policaj-

ného zboru o pracovnej skupine na implementáciu Protikorupčnej politiky Slovenskej republiky na roky 2019 - 2023

Čiastka 75

75. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o preškolení pracovníkov oddelenia fyzickej ochrany objektov a kuriérnej služby odboru ochrany objektov Prezídia Policajného zboru zo služobnej zbrane ČZ P - 07

Čiastka 76

76. Rozkaz prezidenta Policajného zboru, ktorým sa mení rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 26/2017 o zriadení špecializovaného tímu v znení neskorších predpisov

Čiastka 77

77. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o zabezpečení cyklistických pretekov Okolo Slovenska

Čiastka 78

78. Rozkaz prezidenta Policajného zboru o previerkach zo špeciálnej telesnej prípravy príslušníkov Policajného zboru, útvarov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a Úradu inšpekčnej služby